

תת"ע 2398/07/21 - צבי יהודא ביכלר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2398-07-21 מדינת ישראל נ' ביכלר

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
צבי יהודא ביכלר
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 1.11.21.
2. ביום 11.06.21 קיבל המבקש לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 51250164723 המייחס לו עבירה של נהיגה או הנעת רכב בדרך או במקום ציבורי בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אור נשף נמצא ריכוז האלכוהול בליטר אויר נשף בריכוז של 691 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות. בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
3. המבקש זומן לדיון ביום 18.07.21. ביום 15.07.21 הגיש המבקש בקשה דחופה לדחיית מועד הדיון. הדיון נדחה ליום 1.11.21 וההחלטה נשלחה למבקש. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי של שלשה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. המבקש, טען כי נעדר מהדיון כיון ששהה בחו"ל וחזר לישראל בסמוך למועד הדיון. לטענתו סבר בטעות כי הדיון קבוע ליום 1.11.21. לטענתו, כאשר גילה כי נערך דיון בהעדרו הוא פעל לבטל את פסק הדין ולשכור את שירותיו של עורך דין.
4. המבקש הוסיף וטען כי הוא סבור שיש לו טענות משפטיות וענייניות אשר יש בהן כדי לשנות את פסק הדין אותם הוא מבקש להציג בפני בית המשפט וכי ראוי כי תינתן לו הזדמנות לעשות כן.

טענות המשיבה

5. המשיבה טענה כי המבקש קיבל החלטה של בית המשפט אשר על גביה מצוין באופן ברור מועד הדיון אולם מסיבות השמורות עמו בחר המבקש לא להתייצב, ואם טעה אין לו להלין אלא על עצמו.
6. המשיבה אף טענה כי שכחה או בלבול אינם באים בגדר "סיבה מוצדקת" כמשמעותה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. בעניין זה הפנתה המשיבה לע"פ 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.08.05) ולתת"ע 558-02-09 וליד גמאמעה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.06.09). לאור האמור ולאור עקרון סופיות הדיון, עתרה המשיבה לדחיית הבקשה.

דין

7. המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ואך בשל כך דינה של הבקשה להידחות על הסף. מעבר לנדרש אדון בבקשה לגופה.
8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שאה בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008: "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו פיקוד מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
10. כאשר נאשם הזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי: "לכל אדם הזכות לימו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגרר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. הדיון נדחה לבקשת הנאשם ליום 1.11.21.
13. המבקש טען בעלמא כי, שב מחו"ל בסמוך לדיון וטעה לחשוב כי הדיון אמור להתקיים ביום 11.11.21 וזאת ללא ראייה לכך. גם אם אקבל טענה זו של המבקש, בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדן וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק הדין (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
17. לטענת המבקש ישלו טענות כנגד העבירות שבביצוען הורשע, זאת ללא שצרף כל ראיה לתמיכה בהן. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).
19. יתרה מזו, מדובר בעבירה שעניינה ממצאי בדיקה מדעיים שלא הוכחו או שהוצגו בגין ראיות לסתור, בנסיבות אלה אני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.